

GIÁ BẢN	
SONG-PHÁP	NGOẠI QUỐC
NỘI: năm, tháng 1, 2, 3	6.00
Đến tháng 2, 3, 4	2.00
Đến tháng 1, 2, 3	2.00
Mua báo phải trả tiền trước. Thay và mua báo phải trả tiền trước. BÌNH-PHÍEN - AI không quan tâm về tiếng của chúng nghĩ trước.	

TIẾNG-DÂN

LA VOIX DU PEUPLE

TÂM LINH MÃ ĐẠO
HUTAN - THỐC - KHING
TÂM LINH - ĐỊNH - PHẨM



Mỗi tuần xuất bản hai kỳ thứ tư và thứ bảy

DEPOT LEGAL
PHOENIX
N°11367

BÁO QUÁN
Đường Đông-Ba, Phố
Giá: 10đ/đợt 10đ/đợt
Giá thấp: TIẾNG-DÂN - Ký

Biết chuyện xưa mà
không biết chuyện này,
gọi là con ma sống; biết
chuyện người mà không
biết chuyện mình, gọi là
khách qua đường. Vết
chúng ta cần phải biết
chuyện hiện tại của ta đã.

MỘT CÁI THÓI - QUEN TRONG LÀNG-VĂN TA

(Tiếp theo)

Lối văn dùng diễn cùng dẫn thành-nghĩa thuở-nay, nguyên-nhân như hai bài trước đã nói, lập-quán dã-lâu, dã-lao thành một cái tánh nô-lệ trong làng - văn. Quyền-chánh - tri-chuyên-ché mượn dò mà kiềm chế tu-tưởng trong nhân-dân. Nhà hù-nho cũng mượn dò để lèo-löet công-chung, lợi-dụng cái-tâm-lý « Tòn cò » của công-chung để khoách-lưu-trong cái-chủ-nghĩa ich-ký minh; nếu không biết xét công-lý, không biết theo lý - luận mà phản-doản, chỉ dùng diễn dàn-tích để chỉ giáo công-chung thời cũng là ich-ký. Hoặc thi-hành mệnh-lệnh gì, hoặc giải-quyết một vấn-dề gì, không nói nhân-chánh của Nghiêu-Thang cũng phô cách - ngôn của Không-Mạnh; viết một cái thư, thảo một bài luận, không dẫn-lời của cõ-thanh cũng trung-thuyết của tiên - nho. Thậm chí Vương-Mẫn hiện hình ông Chau-công, Dương-Hưng mang lốt ông Không-tử! Xem như thế không phải kè dài nữa.

Đó là nói về văn-Tàu. Ta học Tàu, cái tánh nô - lệ ấy truyền-nhiều sang-mà lại thấp-xuống đến mấy bậc nữa kia!

Nước ta ngày trước chưa có chữ mà phải học chữ-Tàu, đó là một điều khuyết-diểm. Song lúc đầu tiên học chữ-Tàu là cốt dè mượn chửi để ghi-chép và truyền bá tu-tưởng của ta; nghiêm-cùn văn-Tàu cũng tiếng-nói ta, thường thường không dì với nhau một lối (như Tàu nói « Không-tử dè - lử, 先子而後己 » thì ta nói « Học-trò ông Không »; Tàu nói « Đại-nghị-sl, 代哲思 » thì ta nói « người thay đổi »). Khi biết, Như nước ta không mặc cái dộc-chuyên-ché cùng khoa-cùi kiềm-ché thúc-phược, thì văn-Tàu truyền sang ta chỉ-ich cho ta mà không hại; nghiêm như Nhật-bản cũng học văn-Tàu mà thoát-lý được cái ách đó thi dù-rồi. Khốn vi người minh học chữ-Tàu, dã-mắc cả các nguyên-nhân kẽ trên mà lại chém-dẩn in khuôn-lâm y như người-Tàu, thành ra văn-Tàu nô-lệ người-Tàu, mà văn-Annam là thời cũng phải nô-lệ người-Tàu; cái-lưu-lệ vì thế lại sâu hơn người-Tàu xấp-mấy lớp, thật không sao nói xiết. Ký-giả chỉ xin kẽ mày-dẫu-to-lớn:

Một là châm-học việc đời-xưa, mà không biết đến việc đời-nay. Quốc-thể bê - dân, việc người thay đổi; có việc đời

xưa rất tiện-lợi mà đời này không thích hợp; cũng có việc đời này mới xuất hiện mà đời xưa chưa có. Nay cứ học theo người xưa, cứ cho lời nói người xưa là thần-thánh, thậm chí luật-lệ của bọn gian-ngược, ngôn-luận của nhà hù-nho cứ ôm giữ-bo-bo, mà khoa-học triết - học hiện thời thi phả chi bắt-biết, như vậy xử thế sao cho phải được?

Hai là nói chuyện bên-xóm mà không biết việc trong-nhà. Người-Tàu dẫn-cho chuyện xưa, rành là chuyện của ông-bà người ta, dẫu không ich trong việc thực-lệ mà cũng còn có chút cảm-tinh. Đọc câu nói-ông Không-mà Không-lâm Khúc-phú(1) ngày thường qua-lại đến nơi, lặp-lời nói-ông-Châu mà Phúc-kien Tứ-Dương (2) thèn-thoảng trông thấy trước mắt, thi-cũng chưa cho-lại tuy-lết-hiện vò-vì. Còn người-minh, lịch-sử, địa-dư, khí-biểu, vật-sản cùng những di-tích danh-nhơn trong nước không thêm-khảo-cứu, mà cứ nói chuyện Tàu; ai thông-thuộc chuyện Tàu-nhiều, ấy là người uyên-bác; còn trong nhà-vợ-doi, con-khoc, tiền-hết, giao-không, cũng kẽ-mặc, như thế còn nghĩa-lý gì?

Ba là lò-lò người ta mà quên-minh. Muốn người ta nghe-minh, nhưng tự-xét-minh không có gì hơn được người, nên phải mượn cái-lời « Tòn cò » mà che-minh, đổi người. Dẫn-lời ông Thành-nó, trung-cầu ông Hiển-kia, dè-ấp-dáo những-bọn ngu-pham, bất-ký-vấn-dề-gi, chánh-ý-minh không thấy-bày-tô, mà chỉ lí-khay-dẫn-sách-diễn-dẩy-cả-mặt-giấy; như-lhế, không khác-gi đem-minh-làm-cái-máy-in-cho người-xưa, còn tu-tưởng-minh thời-vac-gai-lão-mà-cao-cũng không-gấp được-một-chút!

Áy-văn-giới-làng ngày-trước-học-Tàu như-thế. Gần-vài-mươi-năm-nay, vì-ngon-triều-Áu-hoa-cùng-phong-khí-quốc-văn-lay-chuyen-biến-dòng, hinh-lhúc-bê-ngoài-có-hơi-thay-doi-mà-xét-ký-bê-trong-thi-cái-tánh-nô-lệ-mấy-mươi-dời-văn-y-nguyên-mà-chưa-chùi-rửa-cho-sách-dựng. Trong-văn-giới ta mà-cứ-giữ-cái-tánh-chất « Tòn cò » như-thế, ngày-trước-học-Tàu thi-nô-lệ-văn-Tàu, ngày-nay-học-Tây thi-nô-lệ-văn-Tây, bê-ngoài-tuy-dời-chu-mà-bê-trong-thi-dịa-vị-thầy-tớ-cứ-nguyên-như-trước. Thật-là-một-dần-rất-hai-trong-tám-lý

(1) Khổng-Lâm là lão-ông Không.
(2) Phúc-kien là xứ-ông-Châu.

TÚC CẢNH TẬP KIỀU

Trời-tây-bằng-lặng-bóng-vàng.
Bảy-giờ-kim-máng-đồng-với-ai-l
Cát-dầu-nép-xuông-sân-mai.

Còn-loan-mở-mặt, với-người-cho-qua!

Thấy-người-lại-ngâm-dến-ta.

Lâm-ra-con-ở-chùa-nhà-đồi-nơi.

Người-đèo-ta-xấu-ởi-người,

Liệu-nhau-mâ-lại-bằng-muối-phynhan.

Thán-lươn-chảng-quán-lâm-dầu.

Vào-luôn-ra-cái-công-hầu-mà-chỉ?

Phải-đều-đi-xâl-ở-thi.

Sao-cho-tránh-khỏi-núi-nhì-thường

linh?

Lại-càng-do-dáng-dại-hình.

Khu-khu-minh-duoc-lâng-minh-vào

trong.

Lâm-cho-roi-tu-vò-hồng.

Máu-tham-hay-thay-hời-dồng-thi-mé.

Ra-vào-theo-tu-thanh-g,

Dái-dầu-tóc-roi-do-chi-quán-bao.

An-lâm-sao-nói-lâm-sao?

Quá-ra-khi-dến-thể-nào-mà-hay?

Khéo-là-mặt-dạn-máy-dây.

Nồi-lòng-càng-nghĩ-càng-cay-dâng-lòng-l

Một-dời-được-máy-anh-hùng.....

X. sao-lực

Trong-một-chiếc-tàu-của-người

Tây-ban-Nha-di-từ-Barcelone-tới

Gênes, có-một-cậu-bé-người-Pando-ne

(Y-dai-lợi) ăn-mặc-rách-rưởi,

ngập-núi-lâm.

Các-hành-khách

lasy-cau, động-long-tu-uong, bén-

chang-tiền-cho-cau.

Cậu-bé

bé-tiền-vào-tài, nói-cám-on, vào

trong-khoang-tàu, bô-cái-mán-če

của-xuống, rồi-ngồi-yên-tinh-toan

xem-số-tiền-để-nên-làm-gl.

Trong-lời-đây, hành-khách-dang-đi-giữa-tàu, họ-và-nóng-rugen-và-nói

chuyện-những-sự-du-lịch-và-những

xứ-họ-dì-qua. Sau-lại-quay-ra

nói-xấu-nước-Y-dai-lợi.

Người-thời

nói-dân-nước-Y-dài-là-bọn-gian

giáo-cướp-bóc, người-thời-nói

những-người-làm-việc-nước-Y-dài

là-bọn-không-biết-chữ, người-thời

nói-nước-Y-là-một-nước-dối-nát,

người-thời-nói-nước-Y-là-một-nước

bẩn-thiu-nhớ-nhà-v.v....

Đang-khi-hàng-hái-chuyen-trò-thời

bóng-thay-xu-hảo-ở-dầu-như-my,

dâ-vào-dầu-họ.

Hành-khách-giận-lâm,

ngưng-dầu-lên-dương-ngo-ngác

nhin, thời-lại-bi-một-nâm-xu-núi

não, rồi-thay-cậu-bé-và-mở

màn-rá-và-nói-rắng: « Tôi-trả

tien-cho-các-người-dó. Tôi-không

thêm-ăn-mày-nhưng-kè-dâ-chửi-rửa

nước-tôi ».

Trò-con-người-biên-hanh-thú-dò!

Còn-số-nhiều-người-lớn-nước-la

thời-thế-nào? Có-phải-ai-mang-chứi

lai-tê-delta-thế-nào-cũng-mặc, miễn

được-xu-nhiều-thì-sướng-không?

Trà-son

cùng-tu-tưởng-của-nói-giống

minh. Xem-di-ngầm-lại, trong

trước-ngoài-sau, những-người

hữu-lâm-không-sao-không-dau

long-vây. Ký-giá-cũng-một

người-nam-trong-vùng-không

khi « thời-quen »-dó, nhiệm

lâu-thanh-binh, biết-dau-mà

chứa-không-lành, vây-lâng-lóng

thanh-thực-mà-phò-bày-cùng

anh-em, mong-cùng-nhau-lâm

phuong-hồ-cứu, nếu-nhưng

lớp-sau-này-khôl-mang-phái-cá

tánh-nô-lệ-trong-văn-giới-như

bọn-ta-ngày-nay-thì-may-lâm.

(Hết)

Minh-viên

TÌNH HÌNH TÀI CHÍNH TRUNG-KỲ

NÓI VỀ TÀI CHÍNH BÔNG-PHÁP

Bài-trước (số 1) đã-xét-lịch-sử tài-chính-Trung-kỳ. Trước-khi-bản-dến-tài-chính-Trung-kỳ, là-hay-zết-quá-tài-chính-Bông-Páh.

Tài-chính-Bông-pháp-có-bản-văn

và-phai-xét: 1) Ngân-sách-Bông-Páh đối-với-ngân-sách-Pháp-và-các-ngân-sách-các-xứ;

2) Cách-tổ-chức-các-ngân-sách-Bông-Páh;

3) Ván-dâ-quốc-trái-Bông-Páh;

4) Ván-dâ-tiền-tệ-Bông-Páh;

Trong-bài-số-2-này, tôi-xin-bản

hai-ván-dâ-dâu.

Trước-năm-1898, như-trong-bài

số-1-dâ-nói, có-doi-khi-ngân-sách-Pháp-phai-phai-cấp-cho-ngân-sách

CREDIT FONCIER DE L'INDOCHINE

(BÔNG-PHAP-DỊA-OC-NGÂN-HÀNG)

Cho vay

Cầm nhà đất
Cầm đồn điền
Làm nhà
Tậu nhà tậu đồn điền

Giá góp từng tháng nát gốc nát rễ, như góp bộ giá từng năm, từ MỘT đến NĂM năm.

Lãi rất nhẹ — Cách giá dễ dàng.

Bản-Hội có nhân về các kiểu nhà già hình rất hàn

XIN HỘI THỀ LỄ TAI:

HANOI — Hội Sở Bán Hột 89 phố Francis Garnier
TOURANE — Maître PHAN-CAO-BOAN,
Lục-Sự kiêm Quản-Lý Vận Khâ tại Tòa Án

Nghé dâu thân nhơn Nguyễn Hồ
cô kêu oan, và Bà chủ cũng có ra
Tỉnh nhận rằng có sai Nguyễn Hồ
đi khai thế cho mình. Chưa rõ
Tỉnh xử thế nào.

Những chuyện trong hương thôn,
lâm dâu khăng khít, quan trên cù
tin theo từ từ bầm thi dâu ngu
không khỏi dâu can khuất.

QUÄNG-NHĨA

Hủ nho

QUÄNG-NAM
(QUÉ-SON)

Lai cáo

(TÙ-NHĨA)

Bắp đường như thế có
công không?

Nguyễn năm nay thầy phó-lòng
Võ-Khuê xin quan phủ dấp thêm
một con đường tư-lịch từ Quán-
đảng cho dến Thủ phò, là con
đường sẽ nối nhà thầy phó với nhà
vợ của thầy. Quan đã ý theo,
nên cho con đường sẽ dấp kỹ,
ngang qua phần ruộng của si thi
đồi chủ ấy về nhà mà biến và ký
thuận nguyên. Lúc bấy giờ dân
chung tôi xin rằng: con đường đó
không thuận tiện cho sự mua bán
của dân, và lại nó sẽ di băng qua
nhieu rộ ruộng lâm; nó ngan ngon
về sau, mà mua lại nước dụng
sẽ làm hư hại mía màng của
chung tôi nhiều lâm. Nay ý quan
đã định, chung tôi không thể ngăn
được, chung tôi chỉ xin quan chiếu
theo thời giờ của ruộng chung tôi
mà cho chung tôi như sở Lục-Lộ
và trù thuế cho chung tôi, chờ
không lẽ đất chung tôi đã hư hại
mà còn phải chịu thuế. Quan phủ
trả lời rằng: e nếu các anh không
chịu ký thuận nguyên và xin tiền
đất tiền thuế thì sẽ rời sẽ lính, còn
việc hư lô đó thầy phó Khuê đã
chịu nhận làm cho kién cố.

(THẮNG BÌNH)
Vì sao mà bị giam
Làng Hảlam khuyết phó lý trưởng
đã hơn 4 tháng mà dại chưa xong.
người mà dân bàng lồng bao-cú iбы
quán lại hả, mà người quan bàng
lồng thi dào không thuận kỵ cù.
Như tên Nguyễn Lộc là người quan
nhận cho làm, mà trong làng hơn
600 dân chỉ có 10 người kỵ cù. Anh
em dân làm đơn kêu cùng quan, để
kết mách cùng quan rằng có Nguyễn
Lộc trong làng dốc sủ dáo đứng kỵ
cho Nguyễn-Lộc, lại rủ nhau di kiện.
Vì thế quan cầm gián Nguyễn-Lộc.

Vừa rồi ở làng Bình-trung có lý
trưởng đương kim cũng vì thù riêng
Nguyễn Thiện (vi tên này không ký
danh tiêm cho nó kỵ trước) bèn vu
cho Nguyễn-Lộc trốn đánh em dân,
đưa lên quan phủ bầm Tỉnh làm
á. Ra Tỉnh, Nguyễn Thiện khai
rằng sự đó là oan, vì khi đó nó di
lành thuế tại nhà Vũ kỵ Võ Dư và
là chủ ở Hảlam mà không ở nhà.
Tỉnh sự phu xét lại. Quan tức mắng
người khai. Hà chủ vì sau di không
được, nên nhò Nguyễn Hồ là cháu
em khai thế. Quan đã có ý ghét Ng.
Hồ, nên bắt y giải Tỉnh và bầm
rắng Ng. Hồ mạo làm chứng Ng.
Thiện. Nay Ng. Hồ bị giam tại Tỉnh.

Mong rằng quan Sứ rõ những sự

dụng tình đó mà soi xét cho chung
tôi nhở.

Dân bị thiệt

PHÚ-YÊN
(BÔNG-XUÂN)

Những điều trái lỗ
Dân huyện Bông-xuân chúng tôi
thấy những chuyện trái lỗ xin
ra sau này để đọc giả xem, và
để cho quan trên hiểu rõ:

1) Báo Vé-nông không biết ai
làm ra, xuất bẳng khai nào, mà thấy
quan sức trái đích tên mấy người
có tên, báo mỗi người nộp 3350.
Tiền là phải nộp mà không thấy

2) Trụ cột thấp đèn điện ở Sông-
cầu chúng nào mà quan cấp giá
3300.

3) Lê Chánh-chung là lỗ 14 tháng
7 tay Chánh phó lồng thừa bô cho
các xã thông nộp hàng liệu, mà
không cấp tiền cho các xã.

4) Thủ chánh lồng Hồ-kì-ắc-Phục
đem dân đi làm ở Bông-cam; thấy
xứ bờ biển của dân, Quan-Sứ hay
bảo quan xét, xét rồi cũng bỏ qua.

Thương-tòng

BẮC-KY

Tin bão

Trần bão vừa rời tan pha xứ
Bắc kỵ một cách rất thê thảm.
Những tin bị thiệt hại là: Hưng
yên, Ninh Bình, Quán-yeo và nhữ
t là Thái Bình, Nam Định, Kien An.
Ở Nam Định trong một lồng (Đông
binh) có dân 32 người vì nhà đỗ
nước lén mà phải chết; ở Kien An
cả một huyện (Tiền-lồng) bị ngập
người chết kè đến hàng trăm...
Đó là nói về người, còn ruộng đất
vườn trực thì nước mặn tràn
vào, cây cối khô héo, lâm liệt; hại
cho mía màng không biết bao
nhieu mà kẽ. Những người sống sói,
ngoài cái nạn không nhà ở, lại còn
nạn đói rét theo sau.

Bóng bão ta ở Trung kỵ may ra
đã tránh khỏi cái nạn ấy, cũng pér
nghi đến bà con Bắc kỵ; chòn
thờ o lanh đạm.

Lại tin bão

Có tin rằng ở vùng 60 dặm
về phía Đông đông nam Hải
phòng có một trận bão hoành như
đã dội lầm. Bão di theo hướng
Tây Tây bắc, sẽ lướt qua trung châu
Bắc kỵ.

NAM-KỴ

BIÊN-HÒA

Tự-tử

Bão Thần-chung vừa rời có dũng
tin một người Bắc-kỵ vào làm sô
các-sô Hàng-gòn (Bến-hòn) vừa rời

dâng đầu lừa mà đối đê tự tử một
cách rat ghê gớm.

Người này trước làm tiền công
được khai, sau vì bị cay trong sô
cao su đê, phải di dưỡng bệnh tại
nhà thương. Bệnh tình cũng có thê
khỏi dứt được, nhưng vì bệnh người
lao động ít kẽ doái hoái, thành thử
khi ở nhà thương ra thì người kia
phải di cà nhắc và mang lật soát
đời.

Người ấy lào về sô xin làm nhung
trước thi mạnh chun khỏe tay
mà nay thi công việc thua sút, nêu
tiền công chí hơn phần nữa ngày
trước; đã thế mà lại trước kia

THÈ-GIỚI CÓ THÈ-HÒA
BÌNH KHÔNG?

(Xem tiếp trang nhất cột sau)

Một cách giải quyết vẫn là hòa
hình thứ hai mà người ta thường
bản đến là: Thè-giới liên bang.
Sách vở bản vở chủ nghĩa này rất
nhiều, nhưng đều y kinh tham sai
cũng không phải là it, trong phạm
vi từ báo ta không thể kể ra cho
bết được. Nay ta hãy nói qua đại
luyết cái cách là chức: Thè-giới
liên bang là của một nhà sú-học
và triết học trú danh nước Anh là
H.G. Wells.

Chủ nghĩa thế-giới liên bang vì
sao mà phát hiện? Một là vì các
cuộc chiến tranh đem những hàng
triệu sinh linh làm mồi cho súng
đạn, phá hoại lâu dài thành quách
không xiết kẽ. Hai là ngày nay
(nhưng là từ kia sự nghiệp hàng
không phát đạt) giao thông xuyên
thiên, nắm chầu chung chạ, không
những cái tình trạng phiến đoạn
(morcelement) ở thời kỳ phong
kiến đã tiêu trầm mist, mà cái kinh
tế lung quốc gia riêng cũng có
khuyễn bướng lòng hợp thành một
nền kinh tế thế-giới duy nhứt (une
économie mondiale unique); Về các
phương diện khác như khoa-hoc,
ngôn ngữ v.v. càng ngày
càng càng thống nhứt. Ngoài ra lại
có nhiều nguyên nhân phụ thuộc
khác nữa. — Nhưng Chủ-nghĩa thế
giới liên bang có thể thực hành
được không? Được lâm chí! Ta
xem những trào lưu tư tưởng hiện đại
đã dù rõ. Các nhà văn-hoc, chính
trí-hoc, sử-hoc theo Chủ-nghĩa thế
giới, liên bang một ngày một đông.
Chủ-nghĩa ấy rất có ảnh hưởng về
tôn-giáo, mà một ngày kia một cái
tôn-giáo mới sẽ xuất hiện. Cái tôn-giáo
mới này rất hợp với tư tưởng thế
giới liên bang và không chống chọi (?)
với khoa-hoc, như những tôn-giáo
ngày nay, nên các nhà giáo dục sẽ
lên đồng mà hết sức truyền bá.
Cuộc vận động thế-giới liên bang sẽ
như thế mà mãnh liệt và cứng: kết
cục những cái trào lực (như lòng vị
kỷ, tình thanh dục của một cá nhân
hoặc một quốc gia nào) cũng sẽ
thống được mà thế-giới liên bang
sẽ thực hiện vậy. Ngày ấy, đạo đức
phát triển để một bậc rất cao;
nhưng mối xung đột trong khoảng
quốc gia này với quốc gia khác đều
tiêu diệt cả; lục-quân, hải-quân là
những vật vô dụng; bao nhiêu lực
lượng phi-lảng sẽ chiến tranh sẽ
trung dụng vào những việc hưu ích
cho nhân-sinh; các tên-số như, các
thủ-số năng, thời-thì nhân-loại tha
hỗ mà vui chơi cùng tuế nguyệt;
để hưởng cái thế-hòa bình cực lạc
kin!

Üi được thế thi vui thiệt! thi thử
thết! nhưng ta hãy xem cái giá trị
của chủ-nghĩa ông H.G. có Wells
được thế không?

Chủ-nghĩa Wells vì có nhiều
dela khuyết điểm lớn, nên dù ông
biết thuyết thế nào cũng không thể
chết thế-giới liên bang không
bao giờ thực hành được, mà cũng

không còn có cái giá trị gì đối với
hòa bình hạnh phúc cả. Ta nói thế
không phải bài bác cái mục đích
tối hậu của ông Wells, mà chính là
bài bác cái phương pháp của ông
vậy.

MỚI ĐƯỢC PHÉP MỞ MỘT TRƯỜNG TU-THỰC
CHUNG-ANH HỌC-HIỆU — HUẾ

Chúng tôi mới được phép Chính-phủ cho mở một học-hiệu tại
Huế gồm những lớp tiểu-học (cycle primaire) và lớp bô-lập (cours de
perfectionnement). Chính-phủ lại có hứa rằng qua một năm thí-nghiệm
thì chúng tôi có thể xin phép mở thêm ban cao-dâng tiểu-học (cycle
primaire supérieur). Sang năm sau chúng tôi sẽ bắt nón lớp ban cao-
dâng tiểu-học và nhà kỵ-túc (pensionnat) cho học-sinh ở xa.

Chúng tôi định: I) Ngày khai giảng vào ngày 16 September 1929.

lớp dự-bị (cours préparatoire)	2.00
lớp sơ-dâng (cours élémentaire)	2.00
II - Học-phí lớp nhì (cours moyen)	2.50
lớp nhì (cours supérieur)	3.00
lớp bô-lập (cours de perfectionnement)	3.50

III) Rước thầy dạy đều là cựu học-sinh lớp tam từ niên trù-lên
và rước thầy có bằng-cấp cao-dâng sư-pham (professeur).

Chú ý. — Chúng tôi cần dùng ba thầy có bằng-cấp tiểu-học (certificat
d'études primaires) và hai thầy có bằng-cấp cao-dâng tiểu-học (diplôme d'études
primaires supérieures). Ông nào muốn dạy hoặc muốn cho con học thì xin m
đến nhà họ hoặc viết thư cho:

Monsieur le Directeur
de l'Institution CHUNG-ANH — HUẾ

NHỮNG SÁCH CÓ BẢN TẠI BẢN QUẢN

Hồ-xa chí nam mỗi quyển	0.30
Duyên-ino	0.25
Nam-quốc nǚ-lưu	0.40
Phép nuôi-tầm	0.12
Phép nuôi gà	0.18
Xã-hội luân	0.25
Xã-hội	0.20
Việt-nam dã-thắng	0.10
Nhà-công-thường-thuc	0.20
Phu-nữ Tùng-san	0.20
Họ-tinh	0.25
Chí-phục-thù	0.25
Pháp-luật	0.20
Truyện-ném bát 1 và 2	0.06
Kinh-tô-trung-hoa	0.40
Văn-dê-sinh-mệnh	0.20
Bông-tay-văn-hóa II	0.18
Phụ-nữ-vận-dộng	0.20
Những-giường-anh-hùng	0.15
Chính-trí-trung-hoa	0.20
Dân-quyền II	0.17
Quán-trí-dân-trí	0.10
Thực-dân-lịch-sử	0.40
Bông-tay-vỹ-nhân	0.35
Sách-thuộc-da-dung	0.35
Sinh-tồn-cạnh-tranh	0.20
Giết-ai-tử-cứ-ai?	0.17
Phụ-nữ-tùng-san-quyền II	0.20

Ai mua xin chiếu giá gửi tiền và
nhó, gửi thêm 0.13 bước, nếu mua
hai quyền trở-lên, thời thêm
một quyền 0.03 nữa. Tiếng-dân

SÁCH MỚI

Bản-báo-tới-nhện-lặng-hai-quyền
sách sau đây:

1 — PHẨM-HÓA-TÂN-THÀNH
NIÊN quyền thứ nhứt xuất bản tại
Gò-vấp (Gia-dịnh) giá 0.30.

2 — NỮ-ANH-TÀI (quyền thứ
năm) của Nữ-tưu-thờ-quán Gò-công

Bản-báo xin có lời cảm-tạ.

Chú ý! Chú ý!

Ai là chủ-tiệm-bán-thuốc-bắc

— CHIN và SONG, nên tìm đến tên

QUÁN-THÀNH ở đường CANTON

MAIS N° 78-89 FAIPO là một nhà

buôn-bán-thuốc-bắc, tạp-hóa, cước-cầu,

trú-danh-từ-xưa-chỉ-na

tới-đến-30-năm-đưa-trên-hàng-vi-

ai-dễ-nhìn-tiếng, bài-ai-van-lê

giá-cá-phát-chhang, ai-đe-za-muôn

hồi-gia-cá-gi, tên-za-đi-um-nay

Xin-kinh-mời-ky-khoa-chien-cuôc

Chủ-nhân-kinh-cao

QUÁN-THÀNH



